

# MĚLA JSEM HOLOUBKA

Lidová píseň  
Z Čech  
Dvojhlasá úprava  
a doprovod  
Petr Eben

Mírně, zpěvně

1. Mě - la jsem ho - loub - ka v truh - le za - vře - né -  
jest mi u - le - těl do po - le - ši - ré -

zobcová flétna  
sopránová ohebo  
zvoukohra alt.)  
housle (učbo  
zobcová flétna)

1. A 2. A Emi A' D G

ho, on ho, do po - le ši - ré - ho, ua

G A' Emi D Emi A' D Emi G

ze - le - ný dou - bek, tam so - bě za - hou - kal můj

2/ 3/

zla - tej ho - lou - bek, můj zla - tej ho - lou - bek.

D Emi Hmi A D p G Emi Hmi A' D

2/  
Nehoukej, nebroukej,  
můj zlatej holoubku,  
nedělej svej milej  
většho zámutku.  
Já jí ho nedělám,  
dělá si ho sama,  
když já nejsem doma.  
s jinšimi sedává,  
s jinšimi sedává.

3/  
Já jí koupil pentli  
barvy proměňavé,  
by si proplétala  
vlásky kadeřavé.  
Já jí koupil jínou,  
a to pěkně bílou,  
by pamatovala,  
že byla mou milou,  
že byla mou milou.

Doprovod lze hrát popřípadě i jenom na jeden  
melodický nástroj, který pak spojí obě doprovodné  
melodie (přechází z jedné notové osnovy do druhé). Je  
možno připojit i jemný doprovod na kytaru.

☞ = fermata neboli koruna (tón se trochu prodlouží, ne přesně  
v taktu)

